

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અહમદાબાદ ખાતેની ગુજરાતની માનનીય ઉચ્ચ અદાલતમાં

ટેક્સ અપીલ નંબર:૧૫૬/૨૦૦૩

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. જે. ઠાકર

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની પરવાનગી આપવામાં આવે છે?	
૨.	રિપોર્ટ્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવાં ઈચ્છે છે?	
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

પ.	દીવાની ન્યાયાધીશને પરિપત્રિત કરવું કે નહિ?	
----	--	--

=====

કાશી એક્સપોર્ટ્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ.....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ડેપ્યુટી સી.આઇ.ટી.....સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નંબર ૧ તરફે વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ. એન. સોપારકર સાથે
સુશ્રી સ્વાતી સોપારકર

સામાવાળા(ઓ) નંબર ૧ માટે શ્રી સુધીર એમ. મહેતા, વકીલ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. એસ. ઝવેરી

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. જે. ઠાકર

તારીખ: ૧૫/૧૨/૨૦૧૪

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે. એસ. ઝવેરી)

૧. હાલની અપીલ અપીલકર્તા-કરદાતા દ્વારા માનનીય આઈટીએટી,

અહમદાબાદ (ટૂંકમાં 'ટ્રિબ્યુનલ') દ્વારા આકારણી વર્ષ ૧૯૯૭-૯૮ માટે આઈટીએ નંબર ૨૪૯/Ahd/૨૦૦૨ માં પસાર કરાયેલા હુકમને પડકારવા માટે દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા ટ્રિબ્યુનલે કરદાતા દ્વારા દાખલ કરાયેલી અપીલ ફગાવી દીધી હતી.

૨. કેસની ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે કરદાતાએ વિચારણા હેઠળના વર્ષ માટે તારીખ ૦૩.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ પોતાનું આવકનું રિટર્ન ફાઇલ કર્યું હતું, જેમાં પોતાની કુલ આવક રૂ. ૯,૧૧,૬૩૦/- જાહેર કરી હતી. તેના અનુસંધાને, કરદાતાના કેસની તપાસ કરવામાં આવી અને તેને ઈનકમ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ (ટૂંકમાં 'સદર એક્ટ') ની કલમ ૧૪૩(૨) અને ૧૪૨(૧) હેઠળ નોટિસો જારી કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, સંબંધિત એઓએ કેટલીક કપાતો નામેંજૂર કરીને / ઉમેરો કરીને કરદાતાની આવક રૂ. ૩૧,૩૪,૬૧૧/- આકારી હતી. તેથી, કરદાતાએ અપીલ મારફતે વિદ્વાન સીઆઈટી(એ) નો સંપર્ક કર્યો અને સીઆઈટી(એ) એ તેને ફગાવી દીધી હતી. તેનાથી નારાજ થઈને, કરદાતા આ બાબતને ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ લઈ ગયા, જેમાં ટ્રિબ્યુનલે વાદગ્રસ્ત હુકમ પસાર કર્યો હતો. તેથી, આ વર્તમાન અપીલ ઉપસ્થિત થઈ છે.

૩. વર્તમાન અપીલ ગ્રાહક રાખતી વખતે, આ અદાલત દ્વારા કાયદાના નીચે મુજબના પ્રશ્નો ઘડવામાં આવ્યા હતા;

> "૧. શું કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં, આઈટીએટી કાયદાની દૃષ્ટિએ અપીલકર્તા-કરદાતા કંપનીના ડિરેક્ટરોના મહિલા સગાંઓને ચૂકવવામાં આવેલી મજૂરી ખર્ચની (લેબર ચાર્જસ) સંપૂર્ણ રૂ. ૨૨,૨૨,૮૮૦/- ની રકમ એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ નામેંજૂર કરવાની આસેસિંગ ઓફિસરની કાર્યવાહીને બહાલ રાખવામાં સાચી હતી?

>

>

> ૨. શું કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં, આઈટીએટી કાયદાની દૃષ્ટિએ એ વાતની પ્રશંસા ન કરવામાં સાચી હતી કે અપીલકર્તા કરદાતા કંપનીના ડિરેક્ટરોના મહિલા સગાંઓને ચૂકવવામાં આવેલી મજૂરી ખર્ચની સંપૂર્ણ રકમ નામેંજૂર કરી શકાય નહીં, કારણ કે અપીલકર્તાએ તે જ હીરાના પોલિશિંગ માટે જોબ ચાર્જસના સ્વરૂપમાં તેની સામેની સંબંધિત આવક ઓલરેડી દર્શાવી દીધી હતી અને તેથી એવું ધારી શકાય નહીં કે તે હીરા કોઈપણ મજૂરી ખર્ચ કર્યા વિના જ પોલિશ થઈ ગયા?"

>

>

૪. શરૂઆતમાં જ, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ શ્રી સોપારકરે તારીખ

૨૬.૧૧.૨૦૧૪ ના રોજ "તક્તાવાલા ગ્લાસ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિ. એસીઆઇટી" ના કેસમાં ટેક્સ અપીલ નંબર ૨૦૦૬ ના ૧૦૫૮ માં આ અદાલતના તાજેતરના નિર્ણય તરફ અમારું ધ્યાન દોર્યું હતું, જેમાં આ અદાલતે સમાન સંજોગો હેઠળ, કાયદાના ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રશ્નનો જવાબ કરદાતાની તરફેણમાં અને રેવન્યુની વિરુદ્ધમાં આપ્યો હતો. ટેક્સ અપીલ નંબર ૨૦૦૬ ના ૧૦૫૮ નો નિકાલ કરતી વખતે, આ અદાલતે "સીઆઇટી III વિ. અશોક જે. પટેલ", [૨૦૧૪] ૪૩ Taxmann.com ૨૨૭ (ગુજરાત) ના કેસમાં આ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જેના ફકરા-૮ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરાયું છે;

> "૮. ટ્રાન્સપોર્ટેશનના વ્યવસાયમાં રહેલા કરદાતાએ ટ્રાન્સપોર્ટેશન કોન્ટ્રેક્ટ્સ માટે વિવિધ વ્યક્તિઓને ચૂકવવામાં આવેલા મોટર બસ ભાડાના સંબંધમાં કપાત નામેંજૂર કરવા સામે દાવો કર્યો હતો. એઓ એવા અભિપ્રાયના હતા કે કરદાતા બજારની કોઈ સરખામણીત્મક કિંમત (કમ્પેરેટિવ માર્કેટ પ્રાઇસ) રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે અને ઉપરોક્ત વ્યક્તિઓ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલું કામ સામાન્ય સ્વરૂપનું છે. એઓએ કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ કુલ બસ ભાડાની ચુકવણીમાંથી આકારણી વર્ષ ૨૦૦૫-૦૬ માટે રૂ. ૧૫,૪૯,૧૬૩/- અને આકારણી વર્ષ ૨૦૦૬-૦૭ માટે રૂ. ૧૪,૯૭,૬૬૮/- નામેંજૂર કર્યા હતા. આકારણી વર્ષ ૨૦૦૬-૦૭ ના સંબંધમાં એઓએ એવું ઠરાવીને એક્ટની કલમ

જાન(અ)(આઈએ) હેઠળ રૂ. ૯૩,૨૫,૪૨૬/- ની રકમ પણ નામેંજૂર કરી હતી કે ફાઈનાન્સ એક્ટ, ૨૦૧૦ દ્વારા કરવામાં આવેલો સુધારો આકારણી વર્ષ ૨૦૦૫-૦૬ થી પશ્ચાદવર્તી (રિટ્રોસ્પેક્ટિવ) ગણી શકાય.

>

>

> હવે, જ્યાં સુધી મોટર બસ ભાડાના ગ્રાઉન્ડ પર એક્ટની કલમ જાન(અ)(બી) હેઠળ કરાયેલી નામેંજૂરીનો સંબંધ છે, એવું જણાય છે કે એઓએ મોટર બસ ભાડા તરફની કુલ ચુકવણીના ૫% એવું અવલોકન કરીને નામેંજૂર કર્યા હતા કે કરદાતા ટેક્સ ઓડિટ રિપોર્ટ મુજબ અને આકારણીની કાર્યવાહી દરમિયાન સબમિટ કરાયેલી ચુકવણીના તફાવતને મેળવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે અને કોઈ સરખામણીત્મક કિંમતો પણ રજૂ કરી નથી. વિદ્વાન સીઆઈટી(એ) એ એવું અવલોકન કરીને સદર નામેંજૂરી રદ કરી હતી કે એઓએ મોટર બસ ભાડા તરફ સંબંધિત પક્ષકારને અતિશય અથવા ગેરવાજબી ચુકવણી કરાઈ હોવાનો કોઈ કેસ બનાવ્યો નથી. વિદ્વાન સીઆઈટી(એ) એ એવું પણ અવલોકન કર્યું કે સમાન ટ્રાન્સપોર્ટ સેવાઓ માટે કોઈ સરખામણીત્મક કિંમતો એઓ દ્વારા ટાંકવામાં આવી ન હતી અને તેથી, એક્ટની કલમ જાન(અ)(બી) હેઠળ ૫% ની એડ-હોક નામેંજૂરી કરવામાં તેઓ ન્યાયી ન હતા અને તેથી સીઆઈટી(એ) એ યોગ્ય રીતે જ એક્ટની કલમ જાન(અ)(બી) હેઠળ કરાયેલી નામેંજૂરી રદ કરી હતી. એક્ટની કલમ જાન(અ)(બી) અને એવિડન્સ એક્ટની જોગવાઈઓ

ધ્યાને લેતા, જો એઓ એવા અભિપ્રાયના હતા કે જે ચુકવણી માટે કપાતનો દાવો કરાયો છે તે અતિશય અથવા ગેરવાજબી છે, તો તે કિસ્સામાં, વ્યાજબી બજાર કિંમત આકારવાનું અને સમાન ટ્રાન્સપોર્ટ સેવા માટેની ચુકવણીના સરખામણીત્મક દષ્ટાંતો આપવાનું કામ એઓનું હતું. રેકૉર્ડ પર આવા સરખામણીત્મક કેસો લાવવાના અભાવે, આઈટીએટી દ્વારા યોગ્ય રીતે જ અવલોકન કરાયું છે તે મુજબ એઓ માટે એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ નામેંજૂરી કરવાનું પુરું ન હતું. એઓ દ્વારા કરાયેલી નામેંજૂરી રદ કરતી વખતે, વિદ્વાન આઈટીએટીએ ફક્ત ૭ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું અને ઠરાવ્યું છે:

>

>

> ૭. સિદ્ધાંતના ધોરણે એ સ્પષ્ટ છે કે, જ્યાં સુધી ચુકવણી અતિશય અથવા ગેરવાજબી હોવાના કારણે કલમ ૪૦એ(૨) હેઠળ કરાતી નામેંજૂરીનો સંબંધ છે, તે માત્ર ત્યારે જ થઈ શકે છે જ્યારે ચુકવણી કલોઝ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ નિર્દિષ્ટ વ્યક્તિઓને કરવામાં આવી હોય અને આસેસિંગ ઓફિસર એવા અભિપ્રાયના હોય કે જે સામાન, સેવા કે સુવિધાઓ માટે ચુકવણી કરવામાં આવી છે તેની વ્યાજબી બજાર કિંમતને ધ્યાનમાં લેતા આવો ખર્ચ અતિશય અથવા ગેરવાજબી છે. ખર્ચ અતિશય અથવા ગેરવાજબી હોવા અંગેનો આસેસિંગ ઓફિસરનો અભિપ્રાય આવા સામાન, સેવાઓ કે સુવિધાઓની વ્યાજબી બજાર કિંમતની સામે ઘડાવાનો હોય છે. તેથી કલમ ૪૦(એ)(૨) હેઠળ નામેંજૂરી કરવા

માટે એ શરત અનિવાર્ય (સાઈન ક્વા નોન) છે કે આસેસિંગ ઓફિસરે આવા સામાન, સેવા કે સુવિધાઓની વ્યાજબી બજાર કિંમત શોધવી પડશે, અને ત્યારબાદ આવી વ્યાજબી બજાર કિંમત કરતાં વધુ હોય તેવી રકમ માટે નામેંજૂરી કરવી પડશે. જ્યાં સુધી વ્યાજબી બજાર કિંમત વિશે કોઈ સ્પષ્ટ તારણ ન હોય અને કરદાતાને આવી વ્યાજબી બજાર કિંમત અંગેના આસેસિંગ ઓફિસરના તારણ પર સાંભળવાની તક ન મળી હોય, ત્યાં સુધી કલમ ૪૦એ(૨) હેઠળ નામેંજૂરી કરવાનો કોઈ પ્રસંગ આવી શકે નહીં. કલમ ૪૦એ(૨) ની યોજના પોતે જ કોઈ એડ-હોક નામેંજૂરીની પરિકલ્પના કરતી નથી જેવી કે વર્તમાન કેસમાં કરવામાં આવી છે. માત્ર આ એક ટૂંકા કારણસર જ, નામેંજૂરી રદ કરવાનો વાદગ્રસ્ત નિર્ણય બહાલ રહેવો જોઈએ. જોકે, તેમ કરવા માટે હજુ એક વધુ કારણ છે. આકારણી હુકમના સાદા વાંચન પરથી સ્પષ્ટ થાય છે તેમ, આસેસિંગ ઓફિસરે કરદાતાને એ દર્શાવવા માટે કહ્યું હતું કે કરદાતા દ્વારા નિર્દિષ્ટ વ્યક્તિઓને કરાયેલી ચુકવણી ગેરવાજબી કે અતિશય નથી, અને આ રીતે કરદાતાની નિષ્ફળતાના પરિણામે કલમ ૪૦એ(૨) હેઠળ નામેંજૂરી થઈ છે. જોકે, નકારાત્મક બાબત સાબિત કરવી, જેવું કરવા માટે કરદાતાને આ કેસમાં કહેવામાં આવ્યું છે, તે પાલન કરવા માટે એક અશક્ય બોજ (ઓનસ) છે. કોઈપણ સંજોગોમાં, આ બોજ આસેસિંગ ઓફિસર પર છે અને એઓ સદર બોજ નિભાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. આ કારણસર પણ, નામેંજૂરી કાયદાની દૃષ્ટિએ ટકી શકે તેવી નથી. ટેક્સ ઓડિટ રિપોર્ટ અને કરદાતાના આંકડાઓમાં

વિસંગતતાના સંબંધમાં, આવી પરિસ્થિતિ ન તો કલમ ૪૦એ(૨) હેઠળ નામેંજૂરી કરવા માટે પૂરતું કારણ બની શકે છે અને ન તો આવા તફાવતને સમજાવવાનો બોજ કરદાતા પર છે. ટેક્સ ઓડિટર એ એક સ્વતંત્ર પ્રોફેશનલ છે અને તેના અહેવાલમાં કોઈ પણ ભૂલો કરદાતા માટે ગેરફાયદાકારક બની શકે નહીં. આ ચર્ચાઓને ધ્યાનમાં લેતા, તેમજ કેસની સમગ્રતાને ધ્યાનમાં રાખતા, અમે સીઆઈટી(એ) દ્વારા કાઢવામાં આવેલા નિષ્કર્ષોને મંજૂર રાખીએ છીએ અને આ બાબતમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનો ઇનકાર કરીએ છીએ.

>

>

> અમે આઈટીએટી દ્વારા લેવાયેલા વ્યુ અને મોટર બસ ભાડા પર એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ એઓ દ્વારા કરાયેલી નામેંજૂરી રદ કરતી વખતે વિદ્વાન આઈટીએટી દ્વારા કરાયેલા અવલોકનો સાથે સંપૂર્ણપણે સંમત છીએ. વિદ્વાન આઈટીએટી દ્વારા કોઈ એવી ભૂલ કરવામાં આવી નથી જેમાં આ અદાલતના હસ્તક્ષેપની જરૂર હોય. કાયદાનો કોઈ પ્રશ્ન, મહત્વના પ્રશ્નની તો વાત જ બાજુ પર રહી, ઉદ્ભવતો નથી."

>

>

૫. વધુમાં, આ અદાલતે આ અદાલતના અન્ય એક નિર્ણય "સીઆઈટી-IV વિ.

સર્જન રિયાલિટીઝ લિમિટેડ", [૨૦૧૪] ૫૦ Taxmann.com પર (ગુજરાત) ને પણ ધ્યાનમાં લીધો હતો, જેના ફકરા-૪ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરાયું છે;

> "૪. રેવન્યુ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વરુણ પટેલને સાંભળ્યા. હવે જ્યાં સુધી સહયોગીઓને ચૂકવવામાં આવેલા અતિશય વ્યાજના કારણે એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ એઓ દ્વારા કરાયેલી રૂ. ૧,૨૨,૧૩,૨૮૦/- ની નામેંજૂરીના સંબંધમાં પ્રશ્ન નંબર ૨(એ) નો સવાલ છે, તે નોંધવું જરૂરી છે કે રેવન્યુ વતી એવી તકરાર છે કે કંપનીએ અલગ-અલગ વ્યક્તિઓ / કંપનીઓને અલગ-અલગ દરે વ્યાજ ચૂકવ્યું છે અને તેથી, સદર બાબત એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ યોગ્ય રીતે જ નામેંજૂર કરવામાં આવી હતી. જોકે, તે નોંધવું જરૂરી છે કે ઉપરોક્ત બાબત સિવાય એઓ પાસે એવા નિષ્કર્ષ પર આવવા માટે કોઈ આધાર ન હતો કે ૧૨% ના દરે ચૂકવવામાં આવેલી વ્યાજની રકમ જે સંબંધિત પક્ષકારોને લગતી હતી તે અન્યથા અતિશય અને/અથવા ગેરવાજબી હતી. રેવન્યુ વતી એવો કેસ નથી કે બજારના દરને ધ્યાનમાં લેતા ૧૨% ના દરે વસૂલાયેલું ઉપરોક્ત વ્યાજ અતિશય અને/અથવા ગેરવાજબી કહી શકાય. સંજોગોમાં, કેવળ એટલા માટે કે કરદાતાએ ગમે તે કારણો/વિચારણાથી અલગ-અલગ દરે વ્યાજ વસૂલ્યું હોય તે પોતે જ એવા નિષ્કર્ષ પર આવવાનું ગ્રાઉન્ડ બની શકે નહીં કે અન્ય પક્ષ પાસેથી વસૂલાયેલા દર કરતાં વધુ દરે વ્યાજ

વસૂલવું એ અતિશય અને/અથવા ગેરવાજબી હતું. સંજોગોમાં, બંને વિદ્વાન સીઆઈટી(એ) તેમજ વિદ્વાન આઈટીએટીએ એઓ દ્વારા એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ કરાયેલી રૂ. ૧,૨૨,૧૩,૨૮૦/- ની નામેંજૂરીને યોગ્ય રીતે જ રદ કરી છે. અમે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા લેવાયેલા વ્યુ સાથે સંપૂર્ણ સંમત છીએ. સંજોગોમાં, પ્રશ્ન નંબર ૨(એ) નો જવાબ રેવન્યુની વિરુદ્ધમાં આપવામાં આવે છે."

>

>

૬. આમ, ઉપરોક્ત બાબતો પરથી એ સ્પષ્ટ છે કે ચુકવણી અતિશય અથવા ગેરવાજબી હોવાના કારણે કલમ ૪૦એ(૨) હેઠળ નામેંજૂરી માત્ર ત્યારે જ થઈ શકે છે જ્યારે ચુકવણી કલોઝ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ નિર્દિષ્ટ વ્યક્તિઓને કરવામાં આવી હોય અને જ્યારે આસેસિંગ ઓફિસર એવા અભિપ્રાયના હોય કે જે સામાન, સેવા કે સુવિધાઓ માટે ચુકવણી કરવામાં આવી છે તેની વ્યાજબી બજાર કિંમતને ધ્યાનમાં લેતા આવો ખર્ચ અતિશય અથવા ગેરવાજબી છે. પ્રસ્તુત કેસમાં, સ્વીકાર્યપણે, સંબંધિત એઓએ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા માટે કે કરદાતા દ્વારા કરાયેલી ચુકવણી અતિશય હતી, સદર સામાન, સેવા કે સુવિધાઓની વ્યાજબી બજાર કિંમત શું હશે તે નક્કી કર્યું નથી. ત્યાં સુધી કે, વિદ્વાન સીઆઈટી(એ) એ પણ એવું અવલોકન કર્યું છે કે આસેસિંગ ઓફિસરની

ભૂલ એ રહી છે કે એઓએ માત્ર એ બાબત પર અટકળ જ લગાવી નથી કે એડજસ્ટમેન્ટ કઈ રીતે કરવામાં આવ્યું છે, પરંતુ એઓએ વાસ્તવમાં પોતાની અટકળને જ ખરું કારણ માનીને છુપાયેલી આવકની ગણતરી કરવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, એઓ સમર્થનમાં કોઈ સામગ્રી વિના માત્ર ધારણાઓના આધારે જ આગળ વધ્યા હતા, અને કરદાતા દ્વારા આપવામાં આવેલા ખુલાસાઓ ફગાવી દીધા હતા, જેને બદલામાં સીઆઈટી(એ) અને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ખોટી રીતે બહાલ રાખવામાં આવ્યા હતા.

૭. સામાવાળા-રેવન્યુ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી મહેતા કાયદાની ઉપરોક્ત સ્થિતિનો વિરોધ કરતા નથી.

૮. જ્યાં સુધી પ્રથમ પ્રશ્નનો સંબંધ છે, હકીકતલક્ષી પરિદ્રશ્ય આપણને એવું ઠરાવવાની પણ મંજૂરી આપે છે કે કલમ ૪૦એ(૨)(બી) ની જોગવાઈઓ કરદાતાને કરદાતા-કંપનીના ડિરેક્ટરના મહિલા સગાંઓને ચૂકવવામાં આવેલા મંજૂરી ખર્ચની મંજૂરી આપશે અને હકીકતો પરથી તથા જાહેર કરાયેલો કાયદો કરદાતાની તરફેણમાં હોવાનું જોઈને, કેસની હકીકતોમાં સદર નામેંજૂરી કરી શકાઈ ન હોત. અમે ઠરાવીએ છીએ કે કલમ ૪૦એ(૨)(બી) નું અર્થઘટન ત્યારે નામેંજૂરીની મંજૂરી આપશે નહીં જ્યારે એવો કોઈ નિષ્કર્ષ ન હોય કે ચૂકવવામાં આવેલો મંજૂરી ખર્ચ વ્યાજબી બજાર ખર્ચ કરતાં વધુ હતો અને નીચલી

સત્તાધિકારીઓએ તેની વ્યાજબી બજાર કિંમત નક્કી કર્યા વિના જ મજૂરી ખર્ચ નામેંજૂર કર્યો હતો.

૯. જ્યાં સુધી બીજા પ્રશ્નનો સંબંધ છે, એવું જણાય છે કે ટ્રિબ્યુનલે એ વાતની પ્રશંસા કરી નથી કે તેની સામેની સંબંધિત આવક ઓલરેડી દર્શાવવામાં આવી હતી, અને તેથી, તેનો જવાબ પણ કરદાતાની તરફેણમાં આપવામાં આવે છે.

૧૦. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં લેતા અને અહીં ઉપર ઉલ્લેખિત આ અદાલતના નિર્ણયોને ધ્યાનમાં લેતા, અમે એવા અભિપ્રાયના છીએ કે વર્તમાન અપીલ મંજૂર થવાને પાત્ર છે.

૧૧. પરિણામે, આ અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. અમે ઠરાવીએ છીએ કે એક્ટની કલમ ૪૦એ(૨)(બી) હેઠળ અપીલકર્તા-કરદાતાના ડિરેક્ટરોના મહિલા સગાંઓને ચૂકવવામાં આવેલી મજૂરી ખર્ચની સંપૂર્ણ રૂ. ૨૨,૨૨,૯૭૬/- ની રકમ નામેંજૂર કરવાની આસેસિંગ ઓફિસરની કાર્યવાહીને બહાલ રાખવામાં ટ્રિબ્યુનલ ન્યાયી ન હતી અને અપીલકર્તા કરદાતાના ડિરેક્ટરોના મહિલા સગાંઓને ચૂકવવામાં આવેલી મજૂરી ખર્ચની સંપૂર્ણ રકમ નામેંજૂર કરી શકાઈ ન હોત કારણ કે અપીલકર્તાએ તે જ હીરાના પોલિશિંગ માટે જોબ ચાર્જસના સ્વરૂપમાં તેની સામેની સંબંધિત આવક ઓલરેડી દર્શાવી દીધી

હતી અને તેથી એવું ધારી શકાય નહીં કે તે હીરા કોઈપણ મજૂરી ખર્ચ કર્યા વિના જ પોલિશ થઈ ગયા. આ અપીલમાં ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રશ્નોના જવાબો તદનુસાર અપીલકર્તા-કરદાતાની તરફેણમાં અને સામાવાળા-રેવન્યુની વિરુદ્ધમાં આપવામાં આવે છે.

(કે. એસ. ઝવેરી, ન્યાયમૂર્તિ)

(કે. જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

ઉમેશ

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.